

Bevarandeplan för Natura 2000-område Falsterbo-Foteviken

SE 0430002

SPA anmält av Regeringen 1996-03.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun: Vellinge och Malmö
Läge: 3 km V Vellinge, 10 km SV Malmö
Markägare: Staten, enskilda och kommunerna.
Areal: 43327 ha

Falsterbo-Foteviken är förutom ett Natura 2000-område också:

- område innehållande naturreservaten Eskilstorps ängars och holmars naturreservat (1972), Lilla Hammars näs (1952), Skanörs ljunng (1969), Ljungskogens och Ljunghusens strandbad (1987), Kämpinge strandbad (1982), Norra Ljunghusen (1995), Skanör-Höll (1995), Naturreservat för Flommen (1981), Naturreservat för ön Måkläppen (1971), Falsterbohalvöns marina reservat (1992), samt förslag till ytterligare terrestra naturreservat..
- område innehållande Natura 2000 SCI-områdena Tygelsjö-Gessie (SE0430149), Vellinge ängar (SE0430150), Falsterbo skjutfält (SE0430111) och Falsterbohalvön (SE0430095).
- område innehållande säl- och fågelskyddsområden med beträdnadsförbud under olika tider på året.
- område av riksintresse för naturvård (Måkläppen-Limhamnströskeln).
- område av riksintresse för friluftsliv (Skanör-Falsterbohalvön).
- område av riksintresse som kustzon.
- klassificerat som särskilt betydelsefullt våtmarksområde av Ramsar (Falsterbo-Foteviken).
- utsett till Important Bird Area av Birdlife International (Falsterbo-Foteviken nr. 061).
- område med strandskydd.
- område som delvis omfattas av landskapsbildskydd.
- område i ängs- och hagmarksinventeringen 1990.
- område innehållande två fredningsområden för fisk (Gessiebäcken och Bernstorpsbäcken).

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras.

Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets Natura 2000-fågelarter (se tabell 1 och bilaga 1).

Tabell 1. Falsterbo-Fotevikens fågelarter enligt Natura 2000 med Natura 2000-koder inom parentes och deras förekomstform i området.

Art	Förekomstform
Storlom – <i>Gavia arctica</i> (A002)	Rastar, 20-30 ex. Övervintrar.
Mindre sångsvan - <i>Cygnus columbianus</i> (A037)	Rastar, 10-30 ex.
Sångsvan - <i>Cygnus cygnus</i> (A038)	Rastar, 50-100 ex. Övervintrar.
Vitkindad gås - <i>Branta leucopsis</i> (A045)	Häckar, 3-7 par. Rastar, 4000-6000 ex. Övervintrar.
Salskrake – <i>Mergus albellus</i> (A068)	Rastar, 150-250 ex. Övervintrar.
Havsörn - <i>Haliaeetus albicilla</i> (A075)	Rastar, 10-15 ex. Övervintrar.
Brun kärrhök - <i>Circus aeruginosus</i> (A081)	Häckar, 3-7 par. Rastar, enstaka.
Blå kärrhök - <i>Circus cyaneus</i> (A082)	Rastar, 10-15 ex. Övervintrar.
Fiskgjuse - <i>Pandion haliaetus</i> (A094)	Rastar, 5-10 ex.
Stenfalk - <i>Falco columbarius</i> (A098)	Rastar, 10-15 ex. Övervintrar, enstaka..
Skärfläcka – <i>Recurvirostra aviosetta</i> (A132)	Häckar, 200-500 par. Rastar talrikt.
Svartbent strandpipare – <i>Charadrius alexandrinus</i> (A138)	Häckar, 1-2 par. Rastar, enstaka.
Ljungpipare - <i>Pluvialis apricaria</i> (A140)	Rastar, 5000-10000 ex.
Brushane - <i>Philomachus pugnax</i> (A151)	Rastar, 200-400 ex.
Myrspov - <i>Limosa lapponica</i> (A157)	Rastar, 100-200 ex.
Grönbena - <i>Tringa glareola</i> (A166)	Rastar, 200-400 ex.
Skräntärna – <i>Sterna caspia</i> (A190)	Häckar, 1-2 par. Rastar, 100-200 ex.
Kentsk tärna - <i>Sterna sandvicensis</i> (A191)	Rastar, 800-1000 ex.
Fisktärna - <i>Sterna hirundo</i> (A193)	Rastar, 50-100 ex.
Silvertärna - <i>Sterna paradisea</i> (A194)	Häckar, 60-100 par. Rastar, 200-300 ex.
Småtärna - <i>Sterna albifrons</i> (A195)	Häckar, 40-60 par. Rastar, 200-300 ex.

Jorduggla - <i>Asio flammeus</i> (A222)	Rastar, 5-10 ex. Häckar oregelbundet. Övervintrar, enstaka.
Trädlärka - <i>Lullula arborea</i> (A246)	Rastar, 30-60 ex.
Fältpiplärka - <i>Anthus campestris</i> (A255)	Har häckat nyligen. Rastar, enstaka.
Törnskata - <i>Lanius collurio</i> (A338)	Häckar, 0-5 par. Rastar talrikt.
Sydlig kärrsnäppa – <i>Calidris alpina schinzii</i> (A446)	Häckar, 40-50 par.

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda fågelarter gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Falsterbo-Foteviken innebär detta följande bevarandemål:

- Individantalen av respektive fågelart skall bibehållas eller öka i området.
- Livsmiljön för respektive fågelart skall bibehållas eller öka sin nuvarande areal.
- Artdiversitet och abundans av de växter, insekter, fisk och botten djur i området som är viktiga för fågellivet som föda skall bevaras eller ökas.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Falsterbo-Fotevikens Natura 2000-område omfattar kustbandet med havet utanför ända från Klagshamns udde i Malmö kommun, hela vägen runt Falsterbohalvön till Fredshög vid Vellinge kommuns södra gräns. I princip all yta i området består av fågellokaler med hög kvalitet som tillsammans utgör en ovärderlig ornitologisk skatt för Sverige, i en annars hårt exploaterad landsända.

Söder om Klagshamns udde består kusten av ett öppet odlingslandskap med betade strandängar och vassområden. Strandängarna är av marsktyp närmast havet, men blir torrare längre in på land och sällan påverkade av högvatten. Havet utanför är långgrund, med sandig botten, små holmar här och var, samt rikt på stenar som sticker upp ovanför vattenytan. Landskapet fortsätter obrutet ner till Foteviksområdet och är av stort dokumenterat ornitologiskt värde, förutom stora botaniska, markhistoriska, geovetenskapliga, landskapsbilda- och rekreationsvärden. Området är viktigt som häcknings-, rast- och övervintringslokal för ett stort antal arter. Framst för vadare, svanar, gäss och änder, men även för olika måsfåglar, små tättingar och rovfåglar. De

ornitologiska värdena utgörs inte bara av fåglar knutna till strandängsmiljön, utan området är också viktigt för havsfåglar och sträckande fåglar.

Tack vare oavbrutet ornitologiskt arbete på fågelstationen sedan 1940 är Falsterbohalvön intimt förknippad med flyttfåglar. Varje höst räknas t.ex. mer än två miljoner av de cirka 500 miljoner flyttfåglar som passerar södra Sverige. Merparten av flyttfågeln passerar på väg mot sydväst och leds mot Falsterbo i sin strävan att följa land så länge som möjligt. Falsterbohalvön utgör således en naturlig och mycket viktig startpunkt för fåglar som flyttar över Östersjön, även i norrgående riktning under vårsträcket.

Havet kring halvön är viktigt för fågellivet. De grunda sandbottnarna, hyser en produktiv växt-, fisk- och evertebratfauna som tjänar som föda för flera havsfåglar. Ålgräsängarna föder flera växtätande arter fåglar, liksom de föder fisk och andra djur som i sin tur blir fågelföda. T.ex. stora mängder mellanskarv, och ejder rastar i vattnen kring halvön, och småskraken har sin viktigaste ruggningsplats på Falsterborevet.

Själva halvön har flera olika värdefulla miljöer, inte bara för rastande flyttfåglar utan också för det rika häckfågelbeståndet. De ständigt pågående strandprocesserna har skapat långa jämna strandlinjer med sandstränder och dynlandskap längs kusterna. I de västra delarna av halvön (Knösen, Flommen och Nabben) finns säreget bildade våtmarker som uppstått mellan olika dyn- och revelsystem. Här finns mer eller mindre avsnörda grunda havsvikar och laguner omgivna av havsstrandängar med en synnerligen rik flora. Förutom sina biologiska och geovetenskapliga värden är området också ett populärt turistmål och rekreationsområde.

I halvöns inre delar finns Skanörs ljung som är en kvarleva av det stora ljunghedslandskap som en gång sträckte sig ända upp till Vellinge. Med undantag för områden i Danmark saknar denna naturtyp motsvarigheten i Skandinavien idag. Även här finns avsnörda havsvikar, laguner och strandängar av stora biologiska värden. Här finns revlar och mindre sävbevuxna områden, och på norra stranden även vassområden. Innanför stranden breder öppna hedpartier, bevuxna med framför allt ljung, ut sig. Vegetationen varierar beroende på sand- och grusrevlarna på heden och i sänkorna har olika typer av fukthet utvecklats. Stora arealer av heden är dock bevuxna med björkskog eller planterad tallskog och andra delar består av betade ängar som aldrig gödslas. I det grunda havet norr om halvön finns revlar, Black, som är viktiga häckningsplatser.

Strax söder om talldungarna vid Kämpinge strandbad förlorar Natura 2000-områdets gräns kontakten med kusten och löper parallellt med denna söderut ner till Fredshög.

Stranden innanför Natura 2000-området utgörs till större delen av betade ängar av torr typ och är en viktig lokal för såväl rastande och övervintrande vadare och sjöfåglar.

Fågelarterna och deras livsmiljöer

För rovfåglarna röd glada och bivrak är Falsterbo-Fotevikens Natura 2000-område främst viktig som sträcklokal, liksom för många andra fågelarter. T.ex. passerar uppemot 600 röda glador på en och samma dag området vissa höstdagar. En del av dessa rastar också. Det omkringliggande havet spelar stor roll för sträckande och rastande sjöfågel, som t.ex. Natura 2000-arten storlom.

De övriga rovfåglarna; t.ex. havsörn, brun kärrhök, blå kärrhök, ängshök, kungsörn, fiskgjuse, stenfalk och jorduggla rastar här och för flera av dem är området ett viktigt stopp under sträcket. Fiskgjuse, pilgrimsfalk och stenfalk sträcker i stora mängder över området. En del, t.ex. havsörnen utnyttjar dessutom området för att kunna övervintra utan att behöva flytta. Brun kärrhök är också en vanlig häckare i de delar av området som har tät vassvegetation.

Stränderna och strandängarna i området hyser flera av arterna som omfattas av fågeldirektivet. Här häckar och rastar arter som skärfläcka, den i Sverige så sällsynta svartbenta strandpiparen, sydlig kärrsnäppa, samt skrântärna, silvertärna och småtärna. Andra arter nyttjar stränder och strandängar bara som en viktig rastplats: mindre sångsvan, sångsvan, vitkindad gås, ljungpipare, småsnäppa, brushane, myrspov, grönbena, kentsk tärna, fisktärna. Flera av arterna är både sällsynta och hotade.

I de buskigare delarna av hagmarkerna häckar törnskata, och i de inre delarna av Falsterbohalvön rastar trädlärka. Fältpiplärka häckade förr i tiden kring Skanörs ljung, men rastar numera bara i enstaka fall.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

Gynnsam bevarandestatus för områdets fågelarter förutsätter:

- en fortsatt hävd i form av bete och röjning.
- att kustmiljön undgår ytterligare exploatering
- en naturlig dynamik med avseende på sandtransport, erosion och vegetationssuccession längs områdets stränder.
- låg störning från rörligt friluftsliv, lösspringande hundar etc. under häckningstiden.

- låg störning av drakflygning, kitesegling, modellflygplan, jetski-åkning etc.
- inga utsläpp av olja och kemikalier från fartyg som trafikerar närliggande farleder.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubrikerna ”Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus” och ”Ekologiska krav”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Igenväxning – Upphörd hävd och igenväxning av öppna ytor (och igenväxning orsakad av gran i lövdominerade områden) leder till att många fågelarters häckningslokaler försvinner
- Bebyggelse – Området, och själva Falsterbohalvön i synnerhet, är mycket tätbebyggt, ofta på eller i anslutning till värdefulla fågellokaler, och detta står i direkt konflikt med det naturliga fågellivet.
- Överbefolkning – Tidvis rör sig mycket stora mängder folk på Falsterbohalvön, främst på sommaren då turism, badliv och större evenemang som Falsterbo Horse Show sammanfaller. Nettoeffekten av folkmassorna blir ett ökat tryck på naturen, främst i anslutning till vägar, stränder, rastplatser och parkeringsbara ytor uppstår störningar, slitage och nedskräpning.
- Hundar och hästar – Lösspringande hundar under häckningssäsongen kan vara förödande för fågellivet. Ridning på stranden eller i vattnet i känsliga områden under häckningssäsongen kan också ha negativa effekter på fågellivet.
- Friluftsliv – Främst badturism, men även annat rörligt friluftsliv kan störa häckande eller rastande fåglar. Utövande av sport- eller rekreativ verksamheter såsom kitesegling, vattenskidåkning, drakflygning, vindsurfing, jetski-åkning eller flygning med modellflygplan kan störa fågellivet både ljudligt och visuellt.
- Vindkraftverk och master – Påverkan på fåglar är ännu okänd när det gäller vindkraftverk och eventuellt kan flyttfåglars navigationsförmåga störas. I fråga om häckande, rastande och födosökande fåglar kan vindkraftverk ha en skrämseffekt. Kollisionsrisk föreligger både för master, vindkraftverk och annat liknande som luftburna elledningar.

- Sandtäkt och annan exploatering – Eventuell täkt av sand eller annan exploatering inom området kommer att förstöra värdefulla habitat samt störa fågellivet. Exploatering och störning av grunda bottnar (t.ex. genom muddring, utfyllnader eller utbyggnad av småbåtshamnar) påverkar bottenfaunan negativt och därigenom även ett antal olika fågelarter.
- Utsläpp av olja och kemikalier – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp. Många fågelarter påverkas av oljan både direkt genom olja i fjädrar och indirekt genom påverkan på bottenfaunan. I sin tur kan skadliga kemikalier tillföras havsmiljön i oljebekämpande syfte (dispergeringsämnen).
- Fiske – Ett för stort uttag av fisk leder till att bestånden minskar och får svårt att återhämta sig. Detta drabbar i sin tur fiskätande fåglar. Användandet av ickeselektiva fiskeredskap leder till bifångster av fåglar, fisk och bottenlevande djur.
- För tidigt betespåsläpp – Ett för tidigt påsläpp av betesdjur eller ett för högt betestryck under häckningsäsongen kan orsaka boförluster då djuren trampar sönder fåglars ägg.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under rubriken "Hotbild". Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för områdets naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2. Bevarandestatus 2004 för områdets Natura 2000-arter.

Art	Bevarandestatus
Storlom – <i>Gavia arctica</i> (A002)	God
Mindre sångsvan - <i>Cygnus columbianus</i> (A037)	God
Sångsvan - <i>Cygnus cygnus</i> (A038)	God
Vitkindad gås - <i>Branta leucopsis</i> (A045)	Mycket god
Salskrake – <i>Mergus albellus</i> (A068)	Mycket god
Bivråk - <i>Pernis apivorus</i> (A072)	Mycket god
Havsörn - <i>Haliaeetus albicilla</i> (A075)	God
Brun kärrhök - <i>Circus aeruginosus</i> (A081)	Mycket god
Blå kärrhök - <i>Circus cyaneus</i> (A082)	God
Fiskgjuse - <i>Pandion haliaetus</i> (A094)	God

Stenfalk - <i>Falco columbarius</i> (A098)	God
Skärfläcka – <i>Recurvirostra aviosetta</i> (A132)	Mycket god
Svartbent strandpipare – <i>Charadrius alexandrinus</i> (A138)	Ordinär
Ljungpipare - <i>Pluvialis apricaria</i> (A140)	Mycket god
Brushane - <i>Philomachus pugnax</i> (A151)	God
Myrspov - <i>Limosa lapponica</i> (A157)	Mycket god
Grönbena - <i>Tringa glareola</i> (A166)	God
Skräntärna – <i>Sterna caspia</i> (A190)	God
Kentsk tärna - <i>Sterna sandvicensis</i> (A191)	God
Fisktärna - <i>Sterna hirundo</i> (A193)	God
Silvertärna - <i>Sterna paradisea</i> (A194)	Mycket god
Småtärna - <i>Sterna albifrons</i> (A195)	Mycket god
Jorduggla - <i>Asio flammeus</i> (A222)	God
Trädlärka - <i>Lullula arborea</i> (A246)	God
Fältpiplärka - <i>Anthus campestris</i> (A255)	Ordinär.
Törnskata - <i>Lanius collurio</i> (A338)	Mycket god
Sydlig kärrsnäppa – <i>Calidris alpina schinzii</i> (A446)	Mycket god

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten har markägaren rätt till ersättning. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

- Området innehåller följande naturreservat:
  - Eskilstorps ängars och holmars naturreservat (1972)
  - Lilla Hammars näs (1952)
  - Skanörs ljung (1969)
  - Ljungskogens och Ljunghusens strandbad (1987)
  - Kämpinge strandbad (1982)
  - Norra Ljunghusen (1995)
  - Skanör-Höll (1995)

- Naturresevat för Flommen (1981)
- Naturresevat för ön Måkläppen (1971)
- Falsterbohavöns marina resevat (1992)
- Området innehåller säl- och fågelskyddsområden med beträdnadsförbud under olika tider på året.
- Delar av området har landskapsbildsskydd
- Hela kustlinjen omfattas av strandskydd
- Ytterligare delar av landarealen är föreslagen som naturresevat.
- Området innehåller två fredningsområden för fisk (Gessiebäcken och Bernstorpsbäcken)

Bevarandeåtgärder

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områdena och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå dessa mål är ett gott samarbete mellan staten och den/dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare/arendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

- Kanalisering av friluftslivet genom uppförande av spänger, skyltar, staket vid parkeringsplatser, observationstorn, etc. Eftersom området är ett viktigt turistmål bör denna kanalisering göras så att friluftslivet upplever en ökad tillgänglighet till naturen samtidigt som naturvärdena säkras.
- Samtliga revlar i havet (inkl. Black) bör ha beträdnadsförbud under häckningssäsongen. Beträdnadsförbuden kan även utökas i de områden som är mindre populära eller tillgängliga mål för det rörliga friluftslivet, t.ex. på holmarna längs kusten mellan Näsholmarna och Klagshamns udde (Dyran och Eskilstorpsholmarna). I dessa fall bör beträdnadsförbudet råda året runt.
- På Lilla Hammars näs borde beträdnadsförbudet börja den 1 april i stället för den 15 april som råder idag. Skylten har dessutom fel text (se nästa punkt). För enkelhetens skull kan alla områden som har beträdnadsförbud under häckningssäsongen få detta mellan 1 april och 15 juli.
- Skyltar och avgränsningar för beträdnadsförbud skall på förekommen anledning göras tydliga samt visa rätt information. I flera fall kan skyltar avsedda att synas

från havet behöva sättas upp för att hindra landstigningar med potentiellt förödande resultat under häckningssäsongen.

- Överlag skulle fågellivet på strandängarna gynnas av beträdnadsförbud under häckningen. Införande av dylikt där det är möjligt uppmuntras. För att tillgodose allmänhetens friluftsbeköv kan t.ex. större stigar undantas från beträdnadsförbudet.
- Tallskogen på Skanörs ljunq är ett populärt rekreatiönsområde och dess vara eller icke vara är omdebatterat. Skall den stå kvar bör den gallras något för att bli rik på gläntor. Uppväxande sly ska avlägsnas, en naturlig succession ska eftersträvas och död ved ska låtas vara kvar. Detta till förmån för arter ur fågeldirektivet som spillkråka, nattskärria och trädlärka.
- Vassvegetationen längs kusten bör överlag minskas till enstaka mindre ruggar med blå bård eller ingen vass alls i anslutning till strandängar, och fortlöpande röjning bör utföras för att förhindra igenväxning. På vissa ställen där det idag förekommer stora vassbälten kan dessa behållas för att gynna fågelliv knutet till vassvegetation (Bl.a. brun kärhök). Vassröjning bör inte utföras under häckningssäsongen.

Löpande skötsel

- Fortsatt hävd på nuvarande betesmarker, och utökat bete i angränsande hävdgynnande områden. Vegetationen ska vara väl avbetad vid betessäsongens slut. Bete med nötkreatur, hästar eller får. Dock ska hästar och får eller mycket stora kreatursflocker undvikas under häckningssäsongen.
- Förhindrande av igenväxning genom röjning av invandrande buskar i betesmarkerna. Enstaka buskage kan dock låtas stå, om landskapet i huvudsak är mycket öppet. Röjning bör inte utföras under häckningssäsongen.
- Informationsskyltar ska hållas uppdaterade och stängselövergångar, stigar, parkeringar, etc. bör hållas gott skick för att friluftslivet skall söka sig till dessa.
- På de öppna ytorna av Skanörs ljunq bör risvegetationen hållas efter för att hålla de gräsbevuxna ytorna öppna. Inga åtgärder som äventyrar markvattenbalansen får utföras.

- Förhållandevis få störningar kan orsaka stora skador bland häckande fåglar, och för att minska störningar i områden med beträdnadsförbud bör tillsyn och eventuellt även bevakning ökas.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter vart 5-6 år.
2. Kontroll av Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljöers struktur och funktion vart 5-6 år.
3. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Artdatabanken (2005) Rödlistade arter i Sverige, <http://www.artdata.slu.se/rodlista>.
- Arinder, M (ed.) (1999) Skånsk skådarguide, Skånes ornitologiska förening, Lund.
- Birdlife International (2005) <http://www.birdlife.net>
- Emanuelsson, U et al. (2002) Det skånska kulturlandskapet, Årsbok för Naturskyddsföreningen i Skåne 2001, Lund.
- Falsterbo fågelstations web-sidor (2005), <http://www.skof.se/fbo/>
- Länsstyrelsen i Skåne län (2001) Undersökning av grund makrofauna och ålgräs inom Falsterbohalvöns marina reservat 2000, Skåne i utveckling 2001:17.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2002) Inventering av häckande kustfåglar i anslutning till det marina reservatet Falsterbohalvöns havsområde, Skåne i utveckling 2002:22.
- Länsstyrelsen i Skåne län (2003) Från Kullaberg till Sandhammaren, naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län.
- Länsstyrelsen i Skåne län (1952-1995) Skötselplaner för de ingående reservaten.
- Naturvårdsverket (2004) Uppföljning av Natura 2000 i Sverige, rapport.
- Svalan. Rapportssystem för fåglar (2005) <http://svalan.artdata.slu.se>
- Svensson, L & Zetterström, D (1999) Fågelguiden, Bonniers.

Bilagor

1. Ingående fågelarter enligt Natura 2000.
2. Karta över området.

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län
Planförfattare: Ken Lundborg

Bilaga 1 Ingående arter enligt Natura 2000 i Falsterbo-Foteviken

Storlom – *Gavia arctica* (A002)

Beskrivning	Storlom rastar och övervintrar i området och är då beroende av bytesdjur, dvs fiskar och i viss mån vatteninsekter. Det är en långlivad art med relativt låg reproduktion och är därför känslig för jakt och störningar.
Hotbild	Förutom miljögifter, vilka påverkar långlivade arter mycket negativt, finns en fara med nylonnät för fiske som storlom kan fastna i.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Inga i dagsläget
Bevarandestatus	God.

Mindre sångsvan - *Cygnus columbianus* (A037)

Beskrivning	Mindre sångsvan rastar regelbundet under höststräcket. Den häckar på ishavstundran men sträcker under vår och höst via Östersjön till övervintringslokalerna. Under sträcket rastar den vid havskuster och på intilliggande fält och våtmarker.
Hotbild	För närvarande finns inget uppenbart hot mot arten i Sverige.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Bevarande av lämpliga rastlokaler.
Bevarandestatus	God.

Sångsvan - *Cygnus cygnus* (A038)

Beskrivning	Sångsvanen häckar i grunda, vegetationsrika vatten. I regel hittar man de häckande paren i tjärnar, myrgölar och små sjöar. Ofta häckar sångsvanen ute i stora myrområden. Under de senaste 30 åren har arten i allt större utsträckning etablerat sig längre ner mot kusten och längre söderut i landet. I samband med detta har arten börjat häcka även i vassrika sjöar och små vegetationsrika dammar i landets södra delar. Arten är en vanlig rastare på områdets kransalgsbottnar.
Hotbild	Ingen uppenbar hotbild finns för närvarande.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Viktiga rast- och övervintringslokaler bör ges ett skydd mot exploatering och störningar. Vårrastlokalerna är mycket viktiga för konditionsuppbyggandet inför fortsatt flyttning och kommande reproduktion.
Bevarandestatus	God.

Vitkindad gås - *Branta leucopsis* (A045)

Beskrivning	Den häckar på små, flacka öar där de är skyddade från marklevande rovdjur. Kräver stora, öppna gräsbevuxna ytor för sitt födosök, främst strandängar med kortvuxen eller kortbetad gräsvegetation. Kräver rast- och övervintringslokaler med gott om lämplig föda (främst gräs) samt möjlighet att övernatta ute på vatten. Förutsättningarna för rastning finns i Falsterbo-Foteviken-området och arten är också en vanlig rastare här.
Hotbild	För närvarande finns inget uppenbart hot mot arten och den svenska

	populationen fortsätter att växa i storlek.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Skötsel och bevarande av lämpliga ängar.
Bevarandestatus	Mycket god.

Salskrake – *Mergus albellus* (A068)

Beskrivning	Salskraken häckar i norra delen av Sverige och Europa och rastar eller övervintrar till exempel i Höllviken. Pga vinterförhållandena kan flockarna ibland gå in i kanalen. Under vintrarna håller sig salskraken helst till större flockar som är relativt stationära.
Hotbild	På grund av att arten är ovanlig och att stora delar av beståndet ofta samlas på en och samma plats under vintern, ofta i hamnar och liknande, löper den risk att drabbas hårt av enskilda utsläpp av olja eller gifter.
Rödlistning	NT, missgynnad
Bevarandeåtgärder	Bevarande av rastplatser och övervintringslokaler.
Bevarandestatus	Mycket god

Bivråk - *Pernis apivorus* (A072)

Beskrivning	I södra Sverige är bivråkens optimala miljö ett småbrutet blandskogslandskap i närheten av en sjö eller något vattendrag. Förekomsten av äldre och luckrika skogsbestånd, gärna omväxlande med naturbetesmarker och med ett stort inslag av bryn gynnar förekomsten av getingar vars larver bivråken föder upp sina ungar med. Arten nyttjar främst området under sträcket.
Hotbild	Eftersom bivråken är beroende av sociala steklar som föda påverkas den negativt av insektsgifter och kraftigt överbete av växter som dessa steklar livnär sig på (t ex sälgl). Torrläggning av landskapet, samt jakt längs flyttstråken i södra Europa utgör andra hot.
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	Inga i dagsläget.
Bevarandestatus	Mycket god.

Havsörn - *Haliaeetus albicilla* (A075)

Beskrivning	Den är till stor del knuten till vatten under näringssöket. Arten häckar därför i närheten av vatten, t.ex. längs kusterna, vid sjöar, större kraftverksmagasin, längs älvar och andra större vattendrag. Arten jagar över mycket stora områden, i regel i storleksordningen 50-200 km ² . Vid Falsterbo syns havsörnar regelbundet, som rastare och övervintrare.
Hotbild	Exploatering av häckningsområden genom skogsbruk, fritidsbebyggelse, vindkraftverk etc. Ökad tillgänglighet och störningar vid bona.
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	Förutom skydd och bevarande av häckningsplatser bör skogsbruket regelmässigt lämna stora tallar, låta dessa bli s.k. evighetsträd och därmed lämpliga som boträd för havsörn och andra rovfåglar.
Bevarandestatus	God.

Brun kärrhök - *Circus aeruginosus* (A081)

Beskrivning	Arten är starkt knuten till vassrika eutrofa slättsjöar, men finns även i andra typer av sjöar. En förutsättning för häckning är att det finns tillgång på tät gammalvass eller liknande vegetation att bygga boet i. Arten kräver tillgång på lämpliga bytesdjur vid häckningslokalen och i dess omgivning.
-------------	--

	Jaktutflykter över åkermark kan utsträckas åtskilliga kilometer från boplatser. Brun kärnhök häckar i området och ses regelbundet rasta här.
<i>Hotbild</i>	För närvarande kan inga direkta hot anses föreligga mot brun kärnhök i Sverige.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Boplatser för brun kärnhök bör skyddas från skogsbruksåtgärder genom naturvårdsavtal eller liknande. Undantagsvis kan allmänhetens tillträde till särskilt känsliga boplatser (i de fall vandringsleder etc. går närmare boet än 100 m) behöva regleras.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god.

Blå kärnhök - *Circus cyaneus* (A082)

<i>Beskrivning</i>	Blå kärnhök har en utpräglad nordlig utbredning i Sverige. Arten häckar numera uteslutande i norra Sveriges skogstrakter och fjällområden. Totalt sett har arten dock minskat kraftigt i Sverige åtminstone sedan 1960-talet. Under 1960-talet försvann arten från häckningsplatser runt om i södra Sverige. Den är emellertid en vanlig rastare i området.
<i>Hotbild</i>	Den kraftigt minskade arealen av naturliga, fasta gräsmarker under de senaste 100 åren har med stor sannolikhet minskat födoutbudet för blå kärnhök.
<i>Rödlistning</i>	VU, sårbar.
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Särskild hänsyn bör tas så att eventuella häckningsplatser inte störs.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Fiskgjuse - *Pandion haliaetus* (A094)

<i>Beskrivning</i>	Den livnär sig till absolut största delen av fisk. Arten måste därför ha god tillgång på fiskeplatser inom sitt hemområde. Själva boet kan dock läggas långt från vatten. De fiskande fåglarna alternerar ofta mellan flera sjöar, ibland mer än 10 km från boet. Det vanligaste trädslaget för bobygge är tall.
<i>Hotbild</i>	Eftersom fiskgjusen inte häckar i området finns inga direkta hot.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Liksom för havsörnen kan skogsbruket spara evighetsträd och underlätta eventuell invandring.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Stenfalk – *Falco columbarius* (A098)

<i>Beskrivning</i>	Stenfalken är en småfågelspecialist som häckar i anslutning till öppna, småfågelryka områden. Under gnagarår livnär den sig även i hög utsträckning på lämmel och sork. Nedanför fjällområdena häckar stenfalken i mindre antal i anslutning till öppen mark som myrar, mossar, hedar, öppna kustmiljöer och alvar. Under vintern uppehåller sig stenfalken i öppna miljöer av olika slag, ofta större slättområden eller längs öppna kusttrakter.
<i>Hotbild</i>	Inga i dagsläget för området.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Inga i dagsläget.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Skärfläcka – *Recurvirostra aviosetta* (A132)

<i>Beskrivning</i>	Den viktigaste häckningsmiljön för skärfläcka är grunda vikar och bukter i områden med flacka kustpartier. Under födosöket är arten helt hänvisad till områden med grunt vatten och sandiga eller gytjiga bottenar. Omgivningarna skall vara helt öppna och de bästa lokalerna ligger i kustområden med stora
--------------------	---

	arealer öppna och välhävda strandängar. Boet läggs på låglänta strandängar, i driftvallar, på låga holmar eller sandrevlar, alltid mycket nära vattenlinjen.
<i>Hotbild</i>	Badturism och rörligt friluftsliv är lokalt ett hot mot beståndet, i vart fall indirekt genom att fåglarna tvingas bort från de bästa häckningsplatserna och ut i sekundära miljöer. Störningar har resulterat i att många häckningar misslyckats. Upprepade störningar kan orsaka att hela kolonier överges. Lokalt kan predation från grävling, räv och kråka vara ett stort problem.
<i>Rödlistning</i>	Missgynnad (NT)
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Beträdnadsförbud är ett måste under häcksäsongen, och det är viktigt att hålla eventuella promenadstråk långt från häckningsplatserna. Buskvegetationen bör hållas nere för att inte ge rovfåglar och kråkor spaningspunkter. Ett hårt bete är viktigt.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god.

Svartbent strandpipare – *Charadrius alexandrinus* (A138)

<i>Beskrivning</i>	Svartbent strandpipare föredrar att häcka vid flacka kuster, med grunda, dyiga stränder. Arten är mycket sällsynt i Sverige och häckar ofta i Falsterbo-Fotevikens Natura 2000-område.
<i>Hotbild</i>	Störningar från rörligt friluftsliv och botrampning av betande djur är det i särklass största hotet mot arten i området.
<i>Rödlistning</i>	RE, försvunnen
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Tydlig skyltning med avseende på beträdnadsförbud. Betesdjur ska inte få tillträde till svartbenta strandpiparens häckningslokaler under häckningstiden.
<i>Bevarandestatus</i>	Ordinär.

Ljungpipare - *Pluvialis apricaria* (A140)

<i>Beskrivning</i>	Arten häckar på öppna hedar och myrmarker. I norra Sverige är ljungpiparen vanligare, men i södra Sverige finns bara ett tynande bestånd på öppna och trädlösa högmossar. På Ölands alvar finns dock ett ganska starkt bestånd. Gemensamt för de olika populationerna är krav på stora öppna områden med låg och gärna gles växtlighet. Ljungpiparen kräver stora sammanhängande öppna områden, och är en mycket vanlig rastare i området.
<i>Hotbild</i>	I södra Sverige är den kraftigt fortlöpande igenväxningen av öppna marker det stora hotet. Orsakerna till tillbakagången är flera, främst tidigare dikning och torrläggning av myrmark, ökad förekomst av träd och högväxta ris på högmossar till följd av atmosfäriskt nedfall av stora mängder kväve, minskad hävd av alvar och ljunghedar samt fragmentering av öppna marker genom igenväxning.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Inga i dagsläget.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god.

Brushane - *Philomachus pugnax* (A151)

<i>Beskrivning</i>	Det sydliga beståndet är helt och hållet knutet till öppna kulturmarker, främst hävdade strandängar, i landets södra delar. Goda lokaler utmärks av en mosaik av gräs- och starrmarker, öppna dy- och jordtytor och grunda vattensamlingar. I dagsläget uppträder arten bara som rastfågel i området.
<i>Hotbild</i>	I södra och mellersta Sverige hotas de mycket fåtaliga bestånden främst av upphörande hävd av strandängsmiljöer, såväl längs kusten som i inlandet.

	Markavvattning eller invallning av fuktiga strandängsmiljöer har försämrat eller förstört tidigare livsmiljöer för arten. Fragmentering av lämpliga häckningsmiljöer är ett hot, eftersom brushanen har relativt stora arealkrav. Uppväxande träd och buskar på, och runt, goda häckningsmiljöer bidrar till ett ökat predationstryck från främst kråka, men även räv och grävling.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Ytterligare fragmentering av öppna marker får ej ske för att underlätta eventuell framtida häckning.
Bevarandestatus	God.

Myrspov - *Limosa lapponica* (A157)

Beskrivning	Myrspoven är en vanlig rastare i området, den föredrar främst kuster i grunda våtmarksmiljöer utan högre vegetation. Beståndet i Sverige är mycket fåtaligt.
Hotbild	Det främsta hotet utgörs av störningar vid häckningen, som sker i fjällvärlden.
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	Förutom skydd av häckningsplatser bör rastplatserna vara fria från ingrepp och störningar.
Bevarandestatus	Mycket god.

Grönbenan - *Tringa glareola* (A166)

Beskrivning	Grönbenan häckar i öppna och glest trädbevuxna våtmarker. Vanliga häckningsmiljöer är sankt stränder längs sjöar och vattendrag samt fuktiga till våta gräs- eller starrbevuxna myrar. Under häckningstiden krävs tillgång på öppet vatten och dyiga stränder och arten är särskilt vanlig i områden med flarkmyrar. De högsta tätheterna finns i stora sammanhängande våtmarkspartier, men arten häckar regelbundet även vid mindre myrar i skogslandet. Grönbenan skulle kunna häcka i området men uppträder just nu bara som rastare.
Hotbild	Det sydsvenska beståndet hotas av utebliven hävd och dikning.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Fuktiga och våta ängsmarker bör hävdas och dikning och liknande åtgärder som påverkar områdets hydrologi bör undvikas.
Bevarandestatus	God.

Skräntärna - *Sterna caspia* (A190)

Beskrivning	Skräntärna är en vanlig rastare i området och enstaka par ses häcka. Den behöver tillgång till lämpliga bytesdjur, vilket i svenska vatten främst är abborre, mört och strömming. Den fiskar framför allt i grunda kustområden eller i kustnära sjöar. Den är långlivad med låg reproduktion.
Hotbild	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrad tillgång på lämplig födo fisk..
Rödlistning	EN, starkt hotad
Bevarandeåtgärder	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas.
Bevarandestatus	God.

Kentsk tärna - *Sterna sandvicensis* (A191)

Beskrivning	Kentsk tärna är en vanlig rastare i området. Den häckar enbart längs kusterna. Tillgång på goda fiskeplatser, främst grunda vattenområden är en förutsättning för arten. Störningsfria häckningsplatser, främst på mindre öar, men även på större sandrevlar och liknande mera kustnära miljöer, behövs också för att arten skall häcka. Den väljer ofta boplats tillsammans med skrattnås.
Hotbild	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrad tillgång på lämplig födo fisk..
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas. Möjliga häckningsplatser för tärnorna bör skyddas från störningar.
Bevarandestatus	God.

Fisktärna - *Sterna hirundo* (A193)

Beskrivning	Fisktärnan är en relativt vanlig rastare i området, och skulle kunna häcka här. Den behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och räv bör hindras nå häckningsplatserna.
Hotbild	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid möjliga häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrad tillgång på lämplig födo fisk..
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas. Möjliga häckningsplatser för tärnorna bör skyddas från störningar.
Bevarandestatus	God.

Silvertärna - *Sterna paradisea* (A194)

Beskrivning	Silvertärnan är en vanlig häckare i området. Den behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och räv bör hindras nå häckningsplatserna.
Hotbild	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrad tillgång på lämplig födo fisk..
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas. Häckningsplatserna ska skyddas från störningar.
Bevarandestatus	Mycket god.

Småtärna - *Sterna albifrons* (A195)

Beskrivning	Småtärna är en vanlig häckare i området. Arten behöver föda i form av småfisk och större kräftdjur. Arten är strikt bunden till långgrunda strandområden och jagar i regel patrullerande utanför strandlinjen. Tillgång på lämpliga häckningsplatser är av allt att döma en begränsande faktor. Arten häckar på kala sandstränder, på låga sand- eller grusrevlar och på industri- och utfyllnadsmark vid kusten. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden och framför allt mink och räv bör hindras nå
-------------	---

	häckningsplatserna.
<i>Hotbild</i>	Badturism och rörligt friluftsliv utgör ett hot mot småtärnan, främst vid dess häckningsplatser men även vid platser där arten födosöker. Småtärnan är relativt långlivad, vilket gör den sårbar för miljögifter som lagras i kroppen. Gråtrutens expansion påverkar arten negativt.
<i>Rödlistning</i>	VU, sårbar.
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Beträdnadsförbudet är ett måste ifall småtärnan ska kunna fortsätta häcka i området. För att gynna den rastande populationen så mycket som möjligt skall eventuella störningar undvikas: hundar skall hållas kopplade, tornfalksholkar får ej sättas upp i närheten av området.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god.

Jorduggla - *Asio flammeus* (A222)

<i>Beskrivning</i>	Jorduggla rastar i området. Arten är knuten till områden med större sammanhängande ytor öppen mark. Vanliga häckningsmiljöer är myrar och hedar, kalhyggen, kraftledningsgator, strandängar samt stora områden med permanenta ängsmarker eller extensivt bete i jordbrukslandskapet. De under en lång period uteblivna eller starkt reducerade smågnagartopporna i norra Sverige har sakta men säkert pressat ner beståndets storlek till en mycket låg nivå.
<i>Hotbild</i>	Nedläggning och igenplantering av tidigare öppen mark i skogs- och mellanbygderna i kombination med minskad hävd av kvarvarande öppna marker gör att arealen lämplig häckningsmiljö minskar. Markavvattnings och torrläggning av våtmarker leder sekundärt till igenväxning av öppna marker. Särskilt i södra och mellersta Sverige har många lämpliga häckningsmiljöer förstörts genom dikning.
<i>Rödlistning</i>	NT, missgynnad.
<i>Bevarandeåtgärder</i>	De marker inom området som är öppna bör hållas öppna. Igenväxning bör förhindras.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Trädlärka - *Lullula arborea* (A246)

<i>Beskrivning</i>	Trädlärka är en relativt vanlig rastare i området och skulle kunna häcka här. Den är då beroende av tillgång på lämpliga häckningsplatser i form av öppna, torra marker i direkt anslutning till luckig skog eller glesa planteringar, t.ex. gles, luckig tallskog. Trädlärkan återkommer mycket tidigt på våren vilket gör den extra beroende av soliga miljöer.
<i>Hotbild</i>	Det stora hotet mot trädlärkan är en minskad tillgång på lämpliga häckningsmiljöer på grund av minskningen av öppna skogar.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Naturvårdsinriktad skötsel av glesa tallskogar genom bete, luckhuggning, förhindrande av igenväxning av gran och lövsly. Dessa åtgärder gynnar även andra arter, som nattskärna.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Fältpiplärka - *Anthus campestris* (A255)

<i>Beskrivning</i>	Fältpiplärka rastar endast i området men skulle eventuellt kunna häcka. Den kräver tillgång på lämpliga häckningsplatser i form av stranddynsområden, hårt betade sandiga hedmarker, sandig åkermark och andra typer av sandiga gräsmarker. Jordbruk och olika typer av körskador och slitage på växttäckets är av stor betydelse, något som bl.a. bidrar till att de militära övningsfälten i
--------------------	--

	Skåne är viktiga häckningsområden.
<i>Hotbild</i>	Det kushäckande beståndet av fältpiplärka missgynnas av igenväxning och igenplantering av områden med stranddyner och sandiga hedmarker. Lokalt kan kraftiga störningar i samband med bad och friluftsliv vara ett allvarligt problem.
<i>Rödlistning</i>	EN, starkt hotad.
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Viktiga häckningsplatser i kustområdena bör beläggas med beträdnadsförbud under perioden 15 maj.30 juli. I ej skyddade områden bör informationsskyltar sättas upp och fritidsfolk/badande styras till markerade leder. Røjning bör ske av sanddynområden som lätt invaderas av buskar och kvävegynnade örter.
<i>Bevarandestatus</i>	Ordinär

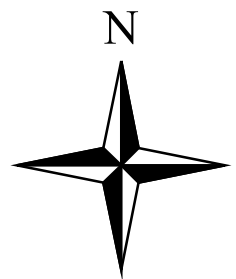
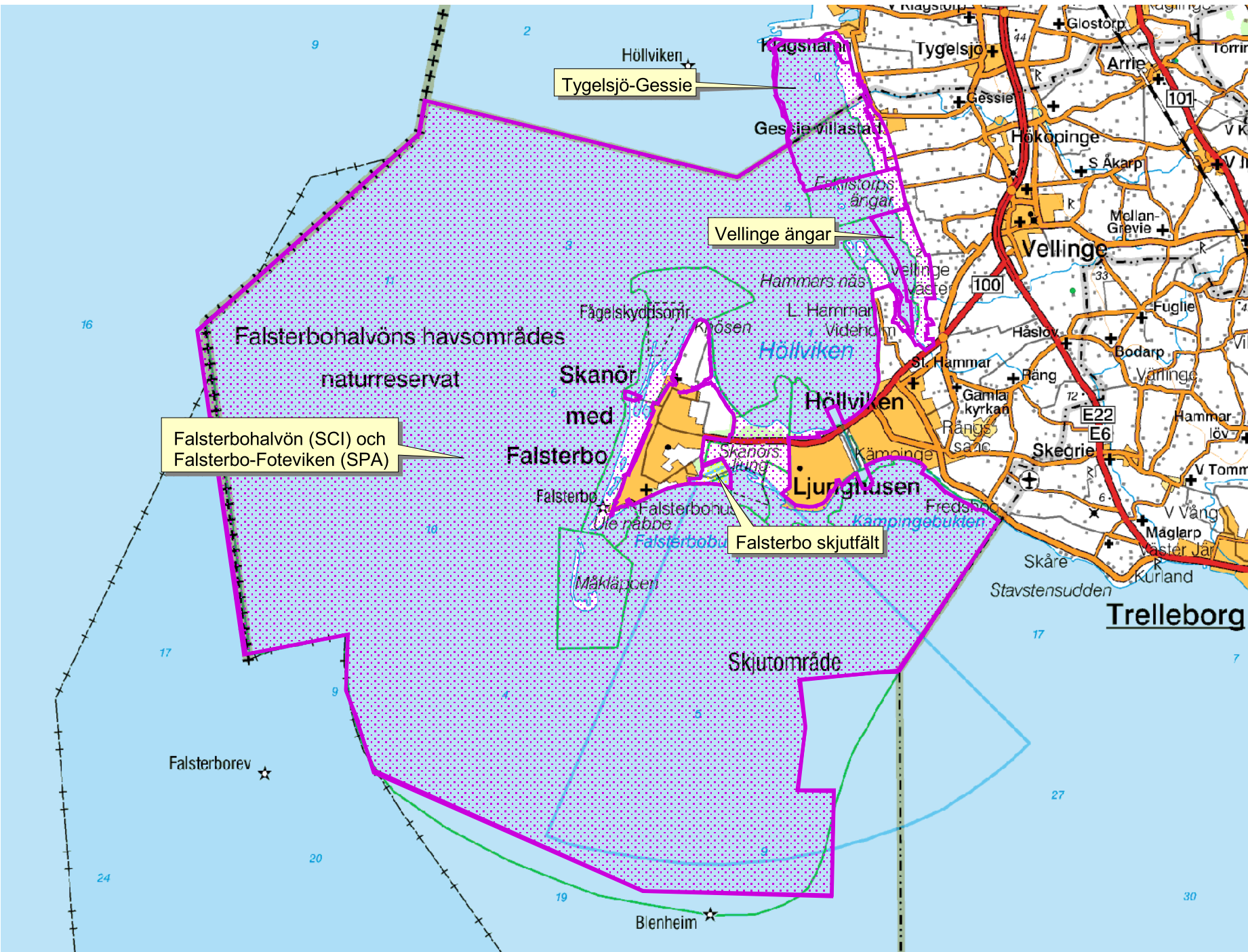
Törnskata - *Lanius collurio* (A338)

<i>Beskrivning</i>	Arten kräver tillgång på öppna marker (främst jordbruksmark, men även kalhyggen) med rik insektsförekomst på varma, solbelysta lokaler. På jordbruksmark föredrar törnskatan en mosaik av betade och mindre hårt betade ytor där artdiversiteten för växter och insekter är hög.
<i>Hotbild</i>	Det största hotet är den under lång tid minskande tillgången på lämpliga häckningsmiljöer; igenläggning av jordbruksmark, minskad hävd av naturliga, ogödslade betesmarker, allt mer rationell skötsel av kvarvarande marker och avsaknad av brandfält i skogslandskapet. Törnskatan förekomst är kopplad till rik insektsförekomst som i sin tur är kopplad till hög artdiversitet av blommande växter. Enbart kortbetade marker är således inte optimala för törnskator.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Røjning och restaurering av öppna marker (hedar, naturbetesmarker m.m.) har visat sig kunna leda till en snabb etablering av törnskata. Rätt skötsel av skogsbryn av viss bredd, där man tillåter buskvegetation (nypon, slån, björnbär) att finnas kvar ger också ofta upphov till etablering av arten.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god.

Sydlig kärrsnäppa – *Calidris alpina schinzii* (A446)

<i>Beskrivning</i>	Kärrsnäppa häckar i typiska låglandsbiotoper på fuktiga ängar. Den är under flyttningssäsongen och på vintern en talrik besökare i flera olika fuktiga miljöer, gärna nära vatten, på vida ebbstränder, grunda dyiga stränder och tångbankar.
<i>Hotbild</i>	Igenväxning på grund av utebliven hävd eller störningar under häckningen är de största hoten mot kärrsnäppa i området idag.
<i>Rödlistning</i>	EN, starkt hotad
<i>Bevarandeåtgärder</i>	God fortsatt hävd i kombination med måttliga djurbestånd samt beträdnadsförbud under häckningssäsongen.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god

Bilaga 1, Översigtskarta över Natura 2000-områdena vid Falsterbo

- Natura 2000 - fågel (SPA)
- Natura 2000 - habitat (SCI)

